חובות העלון להדפסה והפצה 9,677.33 ₪ - (1.4 ₪ לגיליון)

גיליון מס' 304

נדבת ידידי:

החפצה בעילום שמה, למען הצלחת ילדיה.

הרב אלימלך מייזלס שליט"א

הקב"ה ישלח להם שפע ברכה והצלחה בכל העניינים

'מה?' לילדים בעמ' 6-7

מה בפרשה? ובהפטרה?

קראו והכירו ב-7 דקות!

וירא

פרשתנו עוסקת בביקור המלאכים אצל אברהם המחלים מברית המילה, הפיכת סדום; מעבר אברהם לגרר ולקיחת שרה ע"י אבימלך; לידת יצחק; גירוש הגר וישמעאל וניסיון העקידה.

ביקור המלאכים אצל אברהם המחלים מברית המילה

הפרשה פותחת בתיאור ביקורו של הקב"ה אצל אברהם המחלים מברית המילה. הקב"ה רואה בצער הצדיק שלמרות מצבו מחפש לקיים מצוות הכנסת אורחים, ושולח את המלאכים שממילא היו בדרכם אליו,[1] בדמות אנשים. אברהם מקבל את פניהם, מבקש מהם לרחוץ רגליהם[2] ומבקש מהם להישאר לאכול קודם שימשיכו בדרכם. הוא מבקש משרה שתכין מצה עשירה[3] ונותן בידי ישמעאל שלושה פרים להכין מהם שלוש לשונות, ומגיש להם את הבשר יחד עם חמאה וחלב שהיו לו.[4] המלאך מודיעו על לידת בן לשרה בעוד שנה, והדבר גורם לשרה לצחוק מתוך פקפוק ביכולתה של אשה זקנה כמותה לילד.[5] העובדה כי פקפקה שרה בדבר מביאה להקפדה מאת ה'.

יציאת המלאכים לסדום, ותפילת אברהם על העיר

המלאכים פונים לצאת לכיוון סדום[6] והקב"ה בוחר לספר לאברהם[7] כי היא עומדת להיחרב בשל השחתת דרכם, ואומר שירד לבחון האם אכן השחיתו **"כצעקתה"**.[8] לאחר שיוצאים המלאכים פונה אברהם בתפילה ובקשה לה'

---

[1] **שפתי חכמים** יח, א

[2] מחשש שעובדים לאבק דרכים (**רש"י** שם, ד).

[3] **שפתי חכמים** יט, ג

[4] ולא את המצות, כי התחדשה וסתה של שרה, ונטמאה העיסה (**רש"י** יח, ח).

[5] **השפתי חכמים** (שם, שם) מביא שחשבה כי הדם שראתה קודם לכן היה בדרך מקרה - אולי מחמת טורח עשיית העיסה הגדולה שנתבקשה להכין - ועל כן עזבה את העיסה קודם שתיטמא ותיפסל לאכילה על ידי אברהם שהקפיד על אכילת חולין בטהרה -ועד שחזר אברהם לעיסה כבר החמיצה- אך לא שחזרה וסתה.

[6] מאחר ומלאך מבצע שליחות אחת. הלך המלאך שבישר על לידת יצחק. לסדום הולך מלאך אחד להפוך את העיר, והשני, שנשלח לרפא את אברהם, להציל את סדום – דבר הנחשב מאותו מין שליחות (**רש"י** שם, לג).

[7] שעתיד היה לרשת את סדום

[8] צעקת אותה נערה שנתנה אוכל לעני, והפשיטוה ומרחו עליה דבש שמשך אליה המון דבורים, עד שמתה מעקיצותיהם (**רש"י** שם, כא ע"פ הגמ' סנהדרין קט:).

בעזרת ה' העלון מופץ בכ-100 מוקדים ב: בית שמש, ביתר עילית, בני ברק, טלז סטון, ירושלים, לוזית, מודיעין, מודיעין עלית, תרום.

לעילוי נשמת הרב יחמיאל גרשון בן הרב צבי יהודה אדלשטיין זצ"ל

ולעילוי נשמת הילדה הטהורה חיה מרגלית בת צבי חנוך, הקדוש אלכסנדר בן נינה הי"ד, הקדוש בצלאל דוד בן שי הי"ד ומשה הכהן בן מיכל.

כל הזכויות שמורות ליעקב כץ ©

שיחוס על חמשת הערים בזכות חמישים צדיקים שאולי נמצאים שם,[9] או שלכל הפחות לא ימית את הצדיקים עצמם בעוון הרשעים. הקב"ה עונה לו כי אם אכן יש עשרה צדיקים בכל עיר, נוכחותם תגן על העיר. לבקשתו של אברהם מסכים הקב"ה להצטרף עם תשעה צדיקים שבכל עיר, אם יימצאו. הוא מוכן להציל ארבעה, שלושה, שתיים או אפילו עיר אחת אם יימצאו לכל הפחות עשרה צדיקים בעיר אחת. מאחר ופסק אברהם לבקש רחמים, כביכול עזב ה' שהמתין עד אז מאחר ולא חפץ במות הרשע, וכעת שעזבו הדיין (הקב"ה) והסניגור (אברהם), ממשיך הקטגור במלאכתו והמלאכים מגיעים לסדום[10] - אליה הלכו לאיטם בכדי לאפשר לאברהם לסנגר על אנשי סדום ולמנוע את הפיכתה.[11]

הצלת לוט על ידי המלאכים והפיכת סדום

בכניסתם לעיר הם מתקבלים ע"י לוט שהתמנה אותו יום לשופט, וישב בשער. הוא מבקש שיבואו לביתו בדרך עקיפה[12] ולאחר שמפציר בהם שלא ילונו ברחוב הם מגיעים לביתו לערוך סדר פסח.[13] אנשי העיר ששמעו כי לוט עבר על האיסור לארח זרים דורשים ממנו להוציאם החוצה ולאפשר להם 'לידע אותם'. הוא מסרב ומציע להם את בנותיו אשר **"לא ידעו איש".**[14] אנשי העיר מסרבים להצעה ומנסים לחדור פנימה. המלאכים מכניסים את לוט פנימה ומעוורים את עיני כל האנשים. הם פונים ללוט שיוציא מהעיר את כל בני משפחתו היות והעיר עתידה להיחרב בשל מעשי אנשיה. חתניו מסרבים לבוא ולפנות בוקר מוציאים אותו המלאכים מן הבית,[15] יחד עם אשתו ושתי בנותיו שאיתו בבית. הם מזהירים אותו שלא יביט לראות את העיר נהפכת.[16] הוא מסרב להצעתם ללכת למקומו של אברהם בהר,[17] ומבקש ללכת ל'מצער' שנבנתה לאחר סדום, ועדיין לא חטאו כל כך. המלאכים מזרזים אותו להתקדם לצוער, שכן הוא מעכב את הפיכת סדום. בעלות השחר[18] ממטיר הקב"ה על הערים גשם שהפך לגופרית ואש והופך אותן. והנה, כנגד ציווי המלאך, **"ותבט אשתו מאחריו"**[19] והיא הופכת לנציב מלח.[20][21]

לוט החושש להישאר ליד סדום, נענה כעת לדברי המלאך והולך להר שם מוצא לו מערה לגור בה. בנותיו חוששות שחרב העולם כפי שאירע במבול, ו**"איש אין בארץ"** שיוכלו להינשא לו ולהמשיך את קיום העולם[22] ומבקשות להתעבר מאביהן.[23] הגדולה שהרה ראשונה קוראת לבנה מואב, על שם שהגיע מאב. הקטנה שהרה בלילה השני קוראת לבנה בן עמי.[24]

---

[9] דבר שיגרום חילול ה', שיאמרו שה' הורג את כל הדור בעוון הרשעים, כפי שעשה במבול ודור הפלגה, כלומר גם צדיקים שבהם (**שפתי חכמים** שם, כה).
[10] **רש"י** שם, לג
[11] **רש"י** יט, א
[12] שלא תיוודע הכנסת אורחים (**רש"י** שם, ב).
[13] **רש"י** יט, ג
[14] דבר המובא לגנותו של לוט שמהדר במצוות הכנסת אורחים, על חשבון כבודן של בנותיו (**רמב"ן** שם, ח).
[15] מאחר והתעכב להציל את ממונו (**רש"י** שם, טז).
[16] מאחר היה ראוי להיענש גם הוא וניצל רק בזכותו של אברהם.
השפתי חכמים (שם, יז) כותב כי ניצל 'מידה כנגד מידה' שלא גילה לפרעה כי שרה היא אשת אברהם, ובכך הצילו ממיתה. הטעם שהצלתו מיוחסת לאברהם, ולא למעשה שעשה, הוא שרק זכותו של אברהם אפשרה לו לפעול ולהציל את לוט. אך אם היה מציל לוט ממיתה אדם אחר, לא יכול היה להצילו כעת.
[17] מתוך חשש שביחס לאברהם ייראה רשע, וייענש.
לוט טעה וחשב שניצל בזכות עצמו, אך מאחר וניצל רק בזכות אברהם לא היה לו לחשוש שכעת ייענש (**שפתי חכמים** שם, יט).
[18] שאז שולטים בשמים שמש וירח כאחד, בכדי שלא יאמרו העובדים לאחד מהם, שע"ז שלהם הייתה מונעת את חורבן העיר (**רש"י** שם, כד).
[19] חשבה כי מאחר וניצלת בזכותו, מותר לה להביט מאחורי לוט, רק לא מאחוריה (**שפתי חכמים** שם, כו **בשם מהרש"ל**).
[20] סירבה לבקשת לוט ליתן מלח לאורחים ולכן לקתה באותה מידה (**רש"י** שם, כו).
[21] **הכלי יקר** (שם, יז) מבאר שהטעם שנענשה כעת על אותו עוון שהביא רש"י, כי כעת מביטה מאחורי לוט ודואגת על כך שלא משאיר אחריו רכוש לפרוע ממנה את כתובתה. וקטרגה עליה מידת הדין, על שלא עשתה מכספה צדקה המשולה למלח שאינו חסר לעולם ולא נטלה חלק בהכנסת אורחים ('ומצות אפה' ולא אפתה) מאחר ודאגה רק לעצמה.
[22] **הש"ך** כותב כי אמרו שאברהם זקן ולא ראוי עוד לילד, וישמעאל הרי 'דומה לחמור' ולא רצו להינשא לו. הדבר מוסיף יפה על ביאור **ה'ספורנו' ו'דעת זקנים' בשם ה'אבן עזרא'** (שם, לא) את המילים **"ואיש אין בארץ"**, כלומר ברמה שלהם.
[23] **הרמב"ן** (שם, לב) משבח את צניעותן שלא בקשו מאביהן לישא אותן, על אף דברי הגמ' (סנהדרין נח:) שבן נח מותר בביתו.
[24] בשל צניעותה היא זוכה שנאסר על עם ישראל לצערם בהיותם במדבר (**רש"י** שם, לח).

מעבר אברהם לגרר ולקיחת שרה ע"י אבימלך

מאחר ולאחר חורבן הערים פסקו אנשים מלנוע בדרכים, עבר אברהם לגרר,[25] שם נלקחת שרה ע"י אבימלך אחר שנודעה כאחות אברהם. הוא לא מספיק לבוא עליה עד שלוקים והוא וכל בני ביתו והקב"ה אומר לו כי הוא בן מוות על לקיחת אשת איש. אבימלך מצטדק שעשה זאת בטעות וכי הוא נקי לחלוטין מהחטא. הקב"ה עונה לו כי אמנם עשה זאת בטעות, אך מבהיר לו כי לולא מניעת ה', היה חוטא בה גם אם הייתה מספרת לו את האמת.[26] הוא נדרש להשיבה אל אברהם ולבקש ממנו שיתפלל בעד כל בני ביתו.[27] אבימלך שקובל בפני אברהם על כי הטעהו לחשוב כי שרה היא אחותו, נענה בתגובה שנאלץ לנהוג כך בשל היותם של הפלשתים אנשים לא הגונים.[28] [29] אבימלך מעניק לאברהם ושרה מתנות רבות ומציע להם להישאר לגור בתחומו. לאחר שהתפלל אברהם בעדם, מתרפאים כולם.

לידת יצחק וגירוש הגר וישמעאל

כעת נפקדת גם שרה[30] ויולדת את יצחק, שהינו הראשון שנימול בגיל שמונה ימים. יחד עמה נרפאו הרבה חולים,[31] ונעשה נס ששרה על אף זקנותה הניקה ילדים רבים.[32] לאחר המשתה שנערך ביום גמילת יצחק, מתואר גירוש הגר וישמעאל ע"פ שרה שראתה אותו 'מצחק'.[33] [34] אברהם שקשה היה עליו שילוח בנו, מצווה ע"י הקב"ה להקשיב לשרה הגדולה ממנו ברוח הקודש ושומע הבטחה **"כי ביצחק ייקרא לך זרע"**. הפסוקים מתארים את יציאת הגר עם מעט לחם ומים[35] - שהסתיימו מהר עקב מחלתו של ישמעאל. הגר שלא רוצה לראות במות בנה, משליכה אותו תחת אחד השיחים ושניהם מתפללים בבכי. המלאך נגלה אליה ומבשר לה כי תפילת ישמעאל נענתה[36] **"באשר הוא שם".**[37] לפתע היא רואה באר מים ומשיבה את נפשו של ישמעאל שיגדל להיות שודד מדברי.

בהמשך מתוארת תביעת אבימלך מאברהם שיכיר לו טובה על שאירח אותו בארצו ומשביעו כי לא יזיק לצאצאיו. אברהם נשבע, אך מייד מוכיחו על גזלת המים על ידי עבדי אבימלך - הטוען להגנתו כי לא ידע מכך ולא שמע על כך גם מאברהם עצמו עד היום. הם כורתים ברית, שלאחריה נותן לו אברהם שבע כבשות לעדות על כי באר המים שייך לו. דבר זה מקנה למקום מגורי אברהם את שמו החדש - 'באר שבע'. אבימלך וצבאו חוזרים לארץ פלשתים ואברהם מקים שם 'בית הכנסת אורחים' בו מספק מזון ומים בחינם לעוברי המדבר ומבקש מהם שיברכו ויודו ל'בעל הבית' של העולם[38].

ניסיון העקידה

הפרשה מסיימת בתיאור ניסיון העקידה. הקב"ה פונה לאברהם לבחון את מידת נאמנותו אליו ומבקש ממנו להעלות את בנו יצחק לעולה במקום שיראה לו אחר כך. אברהם משכים בבוקר לקיום המצווה ויוצא עם יצחק ושתי נעריו. ביום השלישי נגלה לו המקום. אברהם משאיר מאחור את נערים ופונה ללכת עם יצחק, שתוהה היכן הקורבן שעתידים להקריב ושומע כעת מאביו שהוא **"השה לעולה"**. ברגע האחרון, לאחר שהמזבח מוכן והנער עקוד על

---

[25] **השפתי חכמים** (כ, א) מוסיף שרצה להתרחק מלוט שיצא לו שם רע על בנותיו.
[26] **שפתי חכמים** שם, ו
[27] **רש"י** (שם, י) מביא כי נענשו כולם שנסתמו כל נקבי הגוף, והתעכב כל הפסולת בגופם.
[28] לא שואלים אורח מי זו האשה שאיתך (**רש"י** שם, יא).
[29] ולמען האמת. מאחר והיא בת אחיו ובני בנים הרי הם כבנים, אין זה שקר לכנותה 'אחותי'.
[30] הגמ' (ב"ק צב) לומדת מכך שסמך "וה' פקד את שרה" ל"ויתפלל" על בית אבימלך, שכל המתפלל על חבירו נענה תחילה.
[31] **רש"י** כא, ו
[32] כך לא יכלו לומר שאין זה בנה **(רש"י** שם, ח).
[33] ע"ז או גילוי עריות (**רש"י** שם, ט).
[34] **הספורנו (**שם, ט-י) מבאר כי אמר ישמעאל שנתעברה שרה מאבימלך, וסברה שרה שעשה זאת בעצת אימו שרוצה שיירש הוא לבדו את אברהם (אמר זאת כבר בעת לידת יצחק, אך אז הייתה שרה טרודה).
[35] **השפתי חכמים** (שם, יד) מבאר כי חשב שלאחר מעט זמן שרה תפסיק לכעוס, ויוכל להשיבם אליו. לכן לא שלח אותם עם הרבה כסף.
[36] שתפילת החולה על עצמו עדיפה מתפילת אחרים (**רש"י** שם, יז בשם **המדרש רבה**).
[37] למרות שבעתיד ימיתו בניו את ישראל בצמא, כאשר יצאו לגלות לאחר חורבן בית ראשון (**רש"י** שם, יז ע"פ ישעיה כה).
[38] **סוטה י**

גביו, פונה אליו ה' ומזהירו מלפגוע ביצחק וכי הדבר היה רק ניסיון.[39] אברהם רואה איל רץ לקראתו[40] ומקריב אותו תחת יצחק. לאור העמידה בניסיון, מתברכים אברהם ויצחק[41] בזרע רב וחזק והולכים לבאר שבע.[42]

מסר מהפרשה

בפרשתנו אנו לומדים על כוחו של האדם היחיד.

כאשר אברהם עומד לפני ה' ומבקש להציל את סדום, הוא פונה בתחנון ואומר:

"**האף תספה צדיק עם רשע?**" (בראשית י"ח, כ"ג).

לא בזכות רבים מבקש אברהם, אלא בזכותו של צדיק אחד – אדם יחיד אשר מעשיו הטובים עשויים להגן על כולם. אברהם מלמד אותנו כי גם מול גזרה הנראית סופית, אסור לאדם לוותר או להתייאש, ועליו להאמין בכוחו לפעול, להתפלל, ולנסות לשנות.

האמונה בעצמך ובצדקת דרכך היא חלק בלתי נפרד מהאמונה בה'.

כשם שאברהם לא שתק מול רוע, כך גם אנחנו נקראים להאמין כי **מעשה טוב אחד של יחיד יכול להאיר עולם שלם**.

---

[39] הקב"ה דייק שלא חזר בו מדבריו. שכן גם בתחילה ביקש רק **"העלהו לעולה"** ולא שישחט (**רש"י** כב, יב)
[40] השטן סיבך קרניו בעץ בכדי להפריע לאברהם (**רש"י** שם, יג).
[41] **רש"י** שם, יז
[42] שם, יט

הפטרת וירא

ההפטרה[43] עוסקת במפגש של אלישע הנביא עם אשת עובדיה שבניה נלקחו על ידי בעל חובם, ונס פך השמן שעשה הנביא כדי לפרנסם; ובמפגשו של הנביא עם האשה השונמית, הבטחתו כי תלד בן, והקמתו לתחייה כאשר מת.

אשת עובדיה הנביא פונה בזעקה אל אלישע הנביא ומספרת כי בעלה הצדיק מת, ובעל החוב[44] בא ולקח את שני ילדיה כמשכון. אלישע שואל האם יש לה דבר בבית שעליו יוכל להחיל את הברכה,[45] והיא עונה לו שיש רק כלי עם שמן בכמות המספיקה לסיכה אחת.[46] הוא מורה לה לשאול משכניה כלים רבים ככל שתוכל, להיכנס עם בניה הביתה ולסגור את הדלת, ולמלא את הכלים בלא להזיז[47] את צלוחית השמן. האשה עושה כדברי הנביא עד שמסתיימים הכלים הריקים **"ותבא ותגד לאיש האלקים"** אשר מורה לה למכור את השמן, ובתמורה לפדות את בניה ולפרנס את ביתה.

לאחר תקופה,[48] מגיע אלישע לעיר 'שונם' **"ושם אשה גדולה"** שמפרנסת אותו ודואגת לצרכיו מאותו היום, בכל פעם שמגיע לעיר. האשה פונה לבעלה ואומרת כי היא יודעת שמדובר באיש קדוש[49] וכי **"עובר עלינו תמיד"**,[50] ומציעה שיארגנו לו **"עליית גג קטנה"** מצויידת ב: מיטה, שולחן, כיסא ומנורה, כדי לאפשר לו להתבודד שם[51] בכל פעם שיבוא. ואכן, כך הם עושים, ואלישע מגיע למקום. הוא מבקש מגיחזי נערו לקרוא לאשה, וכאשר מגיעה הוא מבקש מנערו לשאול אותה האם היא צריכה טובה מאת המלך. היא עונה כי **"בתוך עמי אנכי יושבת"**, ואף אחד לא עושה לה צרות. אלישע שואל את גיחזי מה בכל זאת ניתן לתת לה ולהשיב לה טובה, והוא אומר כי מדובר בזוג מבוגר ללא ילדים, כך שברכה ללידת בן תיחשב הכרת הטוב ראויה מצידו.[52] אלישע קורא לה בשנית ובעומדה בפתח מבטיח לה כי בעוד תשעה חודשים[53] תעמוד בבריאות[54] כשהיא **"חובקת בן"**. האשה מבקשת שלא יבטיח לה ילד שלא יחזיק מעמד ויחיה לאורך ימים.

כדברי הנביא כן היה **"ותלד בן"**. הנער גדל ויוצא לבקר את אביו הנמצא עם פועליו בקציר התבואה. והנה, פונה הנער אל אביו ומתלונן כי ראשו כואב, ואביו שולחו הביתה עם נערו. הוא יושב על ברכי האם עד הצהריים **"וימת"**. **"ותעל ותשכיבהו"** במיטת הנביא **"ותסגר בעדו ותצא"**. היא מבקשת מבעלה שישלח לה נער ואתון כדי שתוכל למהר ללכת לנביא ולשוב הביתה, בעלה תמה מדוע הולכת אל הנביא, הרי **"לא חודש ולא שבת"** והיא עונה שהכל בסדר. היא קושרת בעצמה את אוכף האתון ומבקשת מהנער שימהר לצאת לפניה ולא ימתין לה. בהתקרבה אל הר הכרמל מזהה אותה אלישע ואומר לנערו **"הנה השונמית הלז"**. רוץ ותשאל אותה האם היא, בעלה והילד חשים בטוב, והיא עונה לגיחזי שכולם בסדר. בהגיעה לאלישע היא אוחזת ברגליו, והוא מונע מנערו לעוצרה באומרו, הרי **"מרה לי"** ואינני יודע מדוע. האשה פונה לאלישע וקובלת בפניו, הרי ביקשתי שלא תטעה אותי ותבטיח ילד שלא ישרוד.[55]

---

[43] **מלכים ב'**, ד, א - כג (ספרדים), ד, א - לז (אשכנזים ותימנים).

[44] ה**מצודות דוד** (מלכים (ב), ד, א) מבאר כי עובדיה האכיל על חשבונו את הנביאים בזמן אחאב, ונצרך לשם כך ליטול הלוואה בריבית. וכעת בא יהורם בן אחאב לגבות את החוב בתוספת ריבית.

[45] **מצודות דוד**, שם ב

[46] **רש"י** שם, שם

[47] **רש"י** (שם, ד) מבאר על פי המדרש, שהנס שעשה ה' היה להפוך את צלוחית השמן למעיין נובע - שאין דרכו לזוז.

[48] **בזוהר הקדוש** (ב, מד ע"א) מובא שהיה זה בראש השנה. ייתכן לומר על פי זה, שמה ששאל אותה הנביא בהמשך האם צריכה דבר מאת המלך, הכוונה לקדוש ברוך הוא.

[49] **רש"י** שם, ט

המצודות דוד (שם, שם) מוסיף שהאשה מכירה באורחים אם הם אנשים טובים או לא.

[50] **רלב"ג** ד, ח

[51] **מצודות דוד** ד, י

[52] **מצודות דוד** שם, יד

[53] **מצודות דוד** שם, טז

[54] **רש"י** שם, שם

[55] **המצודות דוד** (שם, כח) מוסיף לבאר בדבריה, הרי לא מדובר שביקשתי בן והכרחתי אותך להבטיח שאכן יוולד ויחזיק מעמד, אלא הכל היה רעיון שלך.

אלישע מורה לגיחזי **"חגור מותניך"**, קח את משענתי בידך ולך בזריזות[56] לבית האשה ללא הפסקה או דיבור בדרך, ובהגיעך שים את משענתי על פניו של הנער.

האשה מבהירה כי לא מוכנה לשוב ללא הנביא ואלישע קם **"וילך אחריה"**. גיחזי מגיע לפניהם, שם את משענת הנביא על פני הנער אך **"אין קול ואין קשב"** והוא מעדכן בכך את אלישע. אלישע נכנס ורואה את הילד המת, ומתפלל לה'. הוא נשכב על הילד כאשר גופותיהם מכוונות זו כנגד זו, שב להתפלל ומתנועע בתפילתו ברחבי הבית,[57] וחוזר ומשתטח על הילד שבשרו כעת חם. הוא שב להסתובב בבית, וכאשר חוזר ומשתטח בשלישית הנער מתעטש 7 פעמים ופוקח את עיניו. אלישע קורא לגיחזי, מורה לו לקרוא לאם הילד ואמר לה לקחת את בנה. היא נופלת לרגליו בתודה, ונושאת את בנה החוצה.

מה הקשר בין ההפטרה לפרשה?

פרשת **וירא** וההפטרה עוסקות שתיהן בנשים עקרות שנפקדו לעת זקנתן. בפרשה מבטיח ה' לאברהם ולשרה כי בשנה הבאה ייוולד להם בן, ושרה מגיבה בצחוק ובספק: "**אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה לִּי עֶדְנָה?**"

בהפטרה, הנביא אלישע מבשר לאשה השונמית כי "**כָּעֵת חַיָּה אַתְּ חֹבֶקֶת בֵּן**", וגם היא מתקשה להאמין ואומרת: "**אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ**".

בשני המקרים נראית הבשורה כבלתי אפשרית, אך מתברר כי **הכול אפשרי כאשר ה' חפץ בכך**. כך נולדים יצחק ובן השונמית - עדות נצחית לכך שאין גבול ליכולת הבורא, ושהאמונה בו יכולה להפוך גם את הבלתי ייאמן למציאות.



<u>חידות לפרשת וירא</u>

1. מדוע היה צורך ב-3 מלאכים לאברהם ומה הייתה שליחותם ?(יח, ב)
2. מי צחקה בפרשתנו? (יח, ב)
3. מה ומדוע קרה לאשתו של לוט? (יט, כו)
4. מי אמר למי לשמוע בקול מי? (כא, יב)

בכל שבוע יוגרלו 20 ₪ בין המשתתפים בחידון:

- הקראת <u>4</u> חידות בשולחן שבת וקיום שיח משותף <u>או</u>
- מענה על <u>2</u> חידות בשולחן שבת ללא עזרה (אם ילד אחד מקריא, והאחים עונים, כולם זכאים להשתתף בהגרלה)

בכל שבוע תתקיים הגרלה <u>נוספת</u> על 40 ₪ בין הפותרים את התשבץ.

תשובות יש לשלוח עד מוצ"ש, <u>כ"ז במר-חשון בשעה 23:00</u> לכתובת

<u>yaakovkatz1989@gmail.com או אישור הורים בטלפון 0527145013</u>

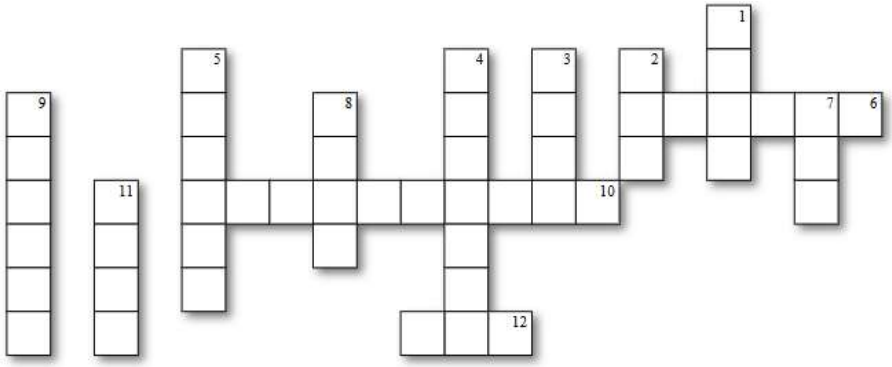
[56] **מצודות דוד ורד"ק** שם, כט
[57] **רלב"ג** שם, לד

	כניסת שבת	צאת שבת
ירושלים (40 ד')	16:12	17:28
תל-אביב	16:33	17:29
חיפה	16:31	17:28
באר שבע	16:34	17:30
בית שמש (40 ד')	16:12	17:29
עזה	16:36	17:32
לבנון	16:28	17:25
סוריה	16:25	17:22

מזל טוב לזוכה:

מוישי בירנבוים, בית שמש

(חידון בראשית - 301)



מאוזן

6. היכן כרתו אברהם אבימלך ברית
10. מה קרה לאנשים שצרו על ביתו של לוט
12. מה נתן אברהם להגר כצידה לדרך

מאונך

1. כמה מלאכים באו לבקר את אברהם
2. כמה מים נתן אברהם לאורחיו
3. היכן נלכד האיל
4. למה הפכה אשת לוט
5. מלך גרר
7. כמה כסף נתן אבימלך לאברהם
8. מה ביקש אברהם לאפות לאורחיו
9. מתי מובטח שיוולד בן לאברהם ושרה
11. מהו מספר הצדיקים הנמוך ביותר שהזכיר אברהם בתפילתו